Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Maicii Domnului

Cuvânt de naştere de sus aşez în carte şi în ziua aceasta, ca să ia cei ce Mă caută la acest izvor, căci Eu, Domnul, voiesc să-l păstoresc mult pe om. Naşterea Mea din Fecioară M-a adus oamenilor pe pământ, iar Eu am crescut sub dulcele duh al ascultării şi M-a făcut Tatăl Meu dulce păstor de suflete şi am iubit aceasta, căci M-am născut pe pământ între oameni ca să le fiu lor Păstor şi dulce Păstor. Am început pe pământ cu naşterea, şi mare este taina aceasta pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu şi se dau Lui, şi am mers apoi cu creşterea şi cu dulcea ascultare cea pentru creştere, şi, iarăşi, mare este şi aceasta a doua taină şi lucrare a ei, iar apoi am păstorit, mergând din loc în loc, după ce mai întâi Mi-a descoperit Tatăl să-Mi aleg pe cei doisprezece ucenici ca să merg alături cu ei, şi încă şaptezeci de ucenici care să meargă înaintea Noastră şi să vestească între oameni vestea împărăţiei cerurilor, venirea Mea cu ea, şi M-am desăvârşit cu ea pe pământ, că Mă aşezam în oameni cu ea, în inimile celor ce auzeau cuvântul Meu cel plin de Duhul Sfânt, şi învăţam pe oameni să se boteze în numele Tatălui şi al Fiului şi al Duhului Sfânt, şi s-a vestit atunci prin păstorirea Mea numele lui Dumnezeu: Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, iar Eu eram Cuvântul şi am unit începutul şi sfârşitul, căci la început tot Eu eram Cuvântul, şi Dumnezeu era Cuvântul, precum este scris. O, tot aşa lucrez şi acum, la sfârşit de timp, şi nu e grea taina lucrării lui Dumnezeu ca să fie ea înţeleasă cu tot firul ei, dar s-au întâlnit pe pământ după naşterea Mea cele două puteri, puterea lui Dumnezeu şi puterea lui satana, cel întâi între cetele îngereşti şi care s-a făcut Mie potrivnic pe când omul cel zidit de mâna Mea şi aşezat în rai s-a împotrivit să asculte pe Făcătorul lui, pe Dumnezeu, şi a tras sub neascultarea lui slujirea cetei cea dintâi a îngerilor lui Dumnezeu, iar neascultarea şi orânduiala clătinată de la locul ei a adus potrivnic Mie pe îngerul cel întâi între cetele îngereşti, pe căpetenia aceasta, şi s-a făcut acesta prin neascultare satană, potrivnic s-a făcut, şi apoi s-a răzbunat şi s-a făcut puterea cea potrivnică lui Dumnezeu, iar omul a rămas cu acest păcat săvârşit împotriva îngerilor lui Dumnezeu, din pricina neascultării lui cea din rai. Atunci puterile cereşti au văzut şi s-au temut, iar Eu, Domnul, Fiul Tatălui Savaot, am văzut pe satana ca fulgerul căzând din cer şi am rostit peste cetele îngereşti prin glasul îngerului Meu Mihail şi am zis: *„Să stăm bine şi cu frică şi cu luare-aminte!”*, şi s-a făcut linişte puterilor cereşti şi au aşezat în pace lucrarea lor pe mai departe spre slujire lui Dumnezeu şi facerii a toate, slujire mare cum nu se suie la mintea omului, căci dacă n-ar fi puterile cereşti şi lucrarea lor, n-ar mai sta nimic la loc sortit de Dumnezeu prin facerea cerului şi a pământului, pe care Domnul le-a aşezat să fie, şi prin cuvânt le-a aşezat şi sunt.

O, poporul Meu, petrec cu tine cuvânt de naştere de sus pentru mintea omului şi-i spun lui că dacă n-ar fi puterile cereşti şi lucrarea lor cea de la Dumnezeu aşezată pentru facerea toată, n-ar mai fi nimic, şi ar fi iar întuneric şi adânc şi ape, ca mai înainte de facerea cea care este. O, poporul Meu, tot aşa trebuie să stea şi omul, măi fiule cu care azi grăieşte Domnul pe pământ! Ar fi să stea omul cu frică şi cu luare-aminte, şi nu cum stă el pe pământ, slujit fiind şi ocrotit de pu-terile cereşti, pe care prea puţin le cunoaşte, prea puţin le cheamă, prea puţin ştie despre ele şi despre lucrarea lor, căci mâncarea minţii omului este îngâmfarea. Uită omul că este Dumnezeu Cel peste toate atunci când se îngâmfă el faţă în faţă cu Dumnezeu, şi uită omul de Mine aşa cum a uitat Adam în rai, de a făcut ca el şi n-a mai făcut ca Dumnezeu.

Omul nu stă sub cârma lui Dumnezeu, nu mai stă încă de la începutul lui în rai şi nu mai ştie să stea sub veghea Făcătorului cerului şi al pământului, precum toate stau prin facerea lor. Eu însă am stat şi stau sub veghea Tatălui, căci sunt născut, nu sunt făcut, şi sunt de o Fiinţă cu Tatăl, din Care M-am născut mai înainte de toţi vecii, şi prin Care toate s-au făcut.

Vin pe pământ cuvânt ca să-l învăţ pe om taina naşterii, căci omul este fructul păcatului din el lucrător şi de aceea lucrarea lui este îngâmfarea, şi are de slujitor al ei pe îngerii cei căzuţi din cer şi care se luptă în om de atunci şi până azi împotriva lui şi împotriva lui Dumnezeu, iar omul nu-Mi poate da Mie împărăţie în el, decât cu război mare împotriva lui Lucifer, care şi-a pus stăpânirea în om şi nu se lasă cu uşorul biruit, căci este în război cu Dumnezeu această putere căzută din cer.

O, poporul Meu, aşez masă de cuvânt şi pun pe ea învăţătură pentru frică de Dumnezeu în om. Dacă omul nu stă îmbrăţişat cu frica de Dumnezeu, dacă el nu ascultă să vegheze cu frică zilele lui şi nu cu nepăsare sau după mintea lui, Eu, Domnul, nu pot să-i fiu lui Păstor din cer, căci nu Mă poate omul cunoaşte dacă nu-şi pune lui stavilă şi frica de Dumnezeu în inima lui şi bine să stea el apoi.

O, cât de greu Îmi săvârşesc Eu peste om lucrarea venirii Mele de la Tatăl pe pământ acum! Îl găsesc mare în el pe om, iar povaţa Mea, cu care-i ies înainte, îl nelinişteşte de la petrecerea lui aşa cum s-a deprins el să-şi treacă viaţa. Vai de omul care nu cunoaşte viaţa, care nu ştie de unde vine această cunoaştere, care nu ştie dulceaţa ascultării, care nu ştie de ce şi de cine să asculte, vai unui astfel de om! O, păi dacă omul nu învaţă, de unde să ştie? Omul îşi face singur cu mintea lui o ştiinţă despre Dumnezeu şi se apucă apoi să-L creadă pe Domnul slujitor cererilor şi dorinţelor şi duhului lui şi atât, iar altceva despre măreţia lui Dumnezeu nu poate să aibă în el, căci Domnul este Dumnezeu înfricoşător, şi nu vrea să ştie omul aceasta. Nu sunt deştepţi oamenii deştepţi, ci sunt încurcaţi cu totul şi în toate şi nu-L pot desluşi pe Dumnezeu cu mintea lor. Eu pe ucenicii Mei i-am învăţat cu de-amănuntul ce trebuie să ştie ei despre Dumnezeu, şi numai apoi au ştiut ei, iar după ce le-am dovedit lor desăvârşirea Mea de Dumnezeu adevărat, venit din cer pe pământ prin naştere din mamă Fecioară, au lăsat ei credinţa lor şi au scris-o şi au întocmit-o cuvânt cu cuvânt, de la începutul facerii cerului şi a pământului şi până la viaţa veacului ce va să fie, ca să ştie oamenii ce este şi ce face Dumnezeu, şi te rog, popor iubit şi mult povăţuit de cer, te rog, fiule, opreşte-te pe această carte de credinţă şi deschide-o bine şi adânceşte-ţi în ea fiinţa, ca să-L poţi vedea pe Dumnezeu şi să-L spui oamenilor aşa cum El a lăsat peste ucenici ştiinţă despre El, iar împărăţia Lui e fără de sfârşit. Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt Se slăveşte peste tine mai mult decât peste proorocii cei din toate timpurile, o, popor hrănit din cer, iar tu adânceşte-te în cartea credinţei şi învaţă-i pe cei ce vin la izvor, învaţă-i frica de Dumnezeu, şi cu ea să înceapă ei fiecare zi de lucru cu duhul şi cu trupul şi cu credinţa lor, căci lumină din lumină pun şi tot pun pe masa Mea cu tine, ca să fie lumină pe pământ şi s-o dai să fie, căci curând, curând, această lumină va folosi peste tot, că altfel de lumini nu vor mai fi pe nicăieri. Se sting luminile toate, se sting ştiinţele, se sting ambiţiile, se sting planurile oamenilor şi se sting oamenii care calcă peste Dumnezeu cu paşii lor, şi va fi întuneric mare şi tot mai mare de nu-şi va mai vedea omul mâna, şi va străbate prin tot întunericul până la strălucirea Mea cea din mijlocul tău şi va lua din ea şi va vedea omul pe Dumnezeu în lumina aceasta, în cuvântul acesta, şi semne şi minuni va săvârşi ea pe pământ, căci Eu, Domnul, am avut grijă să pregătesc acest loc şi să lucrez din vârful lui aşa cum stă scris că se va lucra pentru sfârşit de timp, căci cele două puteri lucrează una împotriva celeilalte şi se vede bine lupta aceasta, dar Eu, Făcătorul cerului şi al pământului, al văzutelor şi al nevăzutelor, voi fi pe veci, şi sunt Cel ce biruiesc împreună cu cei ce biruiesc cu Mine. Amin.

O, mamă Fecioară, mama Mea, Eu sunt Calea, Adevărul şi Viaţa, Eu sunt, mamă, dar şi tu eşti calea Mea din cer pe pământ ca să pot Eu să vin şi să Mă fac cale a omului ca să se întoarcă omul pe ea la Tatăl, o, mamă, şi aşa s-a împlinit acum două mii de ani. Cuvânt de naştere am de aşezat pe masa Mea de praznic. E ziua Noastră de praznic, mamă, şi Ne slăvim în mijlocul poporului venirii Mele acum pe pământ cuvânt, că am de pregătit întoarcerea Mea aşa precum M-am şi suit la cer după ce Mi-am săvârşit lucrarea pentru care Tatăl M-a trimis, şi tu Mi-ai fost

atunci cale şi naştere, mamă. Binecuvântată să-ţi fie acum intrarea ta la poporul Meu, iar cartea cuvântului Meu Ne este cale ca să intrăm, mamă. Amin.

— O, Tu eşti Calea, Tu eşti uşa, Fiule Emanuel, copilul meu Cel în Betleem venit de la Tatăl şi născut prin trupul meu cel fecioresc. Tu eşti uşa, şi ai intrat în trupul meu fără să-Ţi trebuiască intrare, decât voia mea ai cerut ca să intri şi ca să creşti Prunc pentru născut şi ca să ieşi apoi, şi s-a numit aceasta naşterea Ta, căci ai stat în pântecele meu cel atât de încăpător atunci pentru naşterea Ta Prunc mic, Mieluţ mic, căci pentru ca să fii Mieluţ Te-ai născut. Tu eşti uşa, şi ai intrat în pântecele meu prin inimioara mea cea plină de credinţă, şi tot aşa ai şi ieşit şi Te-ai arătat şi Te-ai desăvârşit Dumnezeu adevărat. Ai folosit carnea şi sângele meu numai ca să-i arăţi omului că l-ai făcut pe el după chipul şi asemănarea Ta, căci ai crescut după ce Te-ai născut şi Te-ai arătat oamenilor după măsura cu care l-ai zidit pe Adam la început. Te-ai folosit de trupul şi sângele meu ca să Te naşti din trup omenesc şi să poţi veni pe calea aceasta pe care omul a ales-o, dar nu eu Te-am născut, ci Tu Te-ai născut din trupul meu când ai luat fiinţă din fiinţa mea. Eu n-am născut aşa cum naşte femeia pe pământ, ci doar Te-am găzduit în pântecele meu cu lucrarea Ta de naştere, şi ai fost Unul Născut din Tatăl şi din trupul meu apoi, căci numai Tu Te-ai născut aşa, şi n-ai stricat nimic din trupul meu, iar eu am rămas aşa cum eram şi până ca Tu să sălăşluieşti în mine pentru naşterea Ta.

Nu se poate aduce grai despre taina naşterii Tale între oameni şi între copii, Fiule Doamne, căci Tu ai fost Dumnezeu adevărat şi până să Te arăţi Prunc născut, şi Tu eşti fără de început şi fără de sfârşit, şi nu este pe pământ cineva cu care să putem grăi Noi, cei din cer, despre această taină, şi de aceea nu este înţelepciunea cea sfântă în om pentru taina aceasta, iar ucenicii Tăi au spus apoi şi au mărturisit despre Tine că Tu pentru oameni Te-ai coborât din cer şi Te-ai întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara şi Te-ai făcut Om. O, ce fericire ar fi pe Noi să se poată grăi între pământ şi cer tot adâncul cel de la Dumnezeu al tainei naşterii Tale! Tu Însuţi Te-ai făcut Om, Tu, Cel născut din Tatăl mai înainte de vecii, născut şi nu făcut, de o Fiinţă cu Tatăl fiind, şi prin Care toate s-au făcut din câte apoi s-au făcut. Tot aşa şi acum faci, iarăşi le faci pe toate, nedespărţit de Tatăl în această facere, care va rămâne, şi cine între oameni este să poată face facerea care va fi şi care va rămâne?

Să se facă mici oamenii toţi înaintea Ta, Dumnezeule adevărat! Vrând-nevrând ei sunt mici de tot înaintea Ta, chiar dacă ei nu vor să vadă că aşa sunt. Eu sunt martor mare pentru Tine, iar taina mea vine din vecii, precum Tu vii. Îi învăţ pe oameni să se facă mici, că vine Dumnezeu la ei şi nu încape de ei, că se simt mari.

Nu sunt mari oamenii, iar după aceea nu mai sunt, şi unde să mai fie vorba de mărimea omului? Eu sunt martor mare pentru mărirea Ta, Doamne. Eu sunt calea pe care Tu ai stat şi ai venit şi Te-ai arătat Dumnezeu şi Om pe pământ ca să Te faci cale omului şi să mergi înaintea lui şi să vadă el calea. Nu Te poate omul da din calea lui. Mintea lui de om crede că poate, dar frica de Dumnezeu va veni pe pământ curând, curând şi tot omul o va lua în el, căci slava Ta va acoperi popoarele, precum este scris că va veni Stăpânul, iar din acest munte de cuvânt va ieşi râul vieţii atât cât de mult ai strâns Tu în el ca să-l reverşi peste pământ, căci cu toţi oamenii ai grăit în acest râu de cuvânt, şi Te-ai scris în cartea lui cu grăirea Ta, şi ea va mărturisi cât ai lucrat, cât l-ai strigat pe om, dar mai întâi trebuie să coboare peste oameni frica de Dumnezeu şi trebuie să grăiască îngerul care va striga în lung şi în lat, din cer şi până pe pământ: „Temeţi-vă de Dumnezeu şi închinaţi-vă Celui ce a făcut cerul şi pământul!”*, şi apoi Tu Te vei arăta în slava Ta cea înfricoşătoare pentru mulţi, iar pentru cei ce Te iubesc ascultându-Te, Îţi vei arăta faţa Ta cea sfântă, dulce şi sfântă, Doamne, şi vei fi Dumnezeul lor. Amin.*

Te slăvesc cu praznic de cuvânt de naştere, o, Fiule al meu şi Dumnezeule al meu! Chem neamul român să intre sub ocrotirea mea de mamă cerească. Stau de veghe peste tot hotarul de jur-împrejur peste ţara venirii Tale acum, în care Tu străluceşti prin cuvânt.

Voi, oameni de pe pământ, care ştiţi şi care nu ştiţi de taina Fiului meu Iisus Hristos şi de ţara Lui de venire iarăşi de la Tatăl pe pământ între oameni cuvânt! Să ştiţi şi să auziţi ca să ştiţi că vatra aceasta şi patria aceasta a ei este pământul strălucirii Fiului lui Dumnezeu pentru sfârşit de timp, pentru a doua Sa venire de la Tatăl la oameni pe pământ. Nimeni nu poate strivi această taină şi lucrarea ei toată, la care Domnul lucrează acum spre descoperirea ei şi la care privesc cu nesaţ proorocii cei de demult. Sărut tot timpul acest pământ peste tot pe unde mai găsesc pe el locuşor curat de sărutat, şi binecuvintez cu Domnul fiinţa lui şi înălţimea lui cea cerească şi care trece peste înălţimi, precum este scris. Amin.

Iar tu, popor martor lângă râul de cuvânt al Fiului meu Iisus Hristos, Care vine la tine cuvânt ca să Se împartă în părţi, tu să stai de veghe mereu pentru venirea Lui cea de azi, căci slujirea ta este din cer, precum a mea a fost atunci pentru venirea Domnului atunci pe pământ. Tu eşti ucenic din ucenic, căci trâmbiţa lui Dumnezeu, Verginica, a fost altoiul din care Domnul Şi-a prăsit acum, la sfârşit de timp, vie nouă şi ucenici din ucenici, aşa cum El a lucrat şi acum două mii de ani, înnoindu-le pe toate ale Lui şi făcându-Şi biserică nouă între oameni, şi prin ea făcându-Şi cărări şi alegându-Şi pentru El ucenici, popor de ucenici mărturisitori pentru El. Glasul Lui de peste tine să te ocrotească mereu prin puterea cuvântului Său, iar tu să-L ocroteşti pe El ca să-L ai şi ca să-L asculţi.

Feriţi-vă inima şi mintea ca să nu vă despărţiţi de Dumnezeu, fiilor, dar feriţi-vă de rău şi de minte multă de pe pământ, ca nu cumva să Se despartă Dumnezeu de voi, o, fii născuţi din Dumnezeu prin cuvântul Său cel de azi. Amin.

O, ce mult aş mai grăi, popor al Domnului, şi de toate ţi-aş grăi, dar e mică măsura omenească, iar Noi, cei din cer, ştim aceasta şi miluim cu milă. O, popor plin de cuvânt din cer pe masa ta, umblă de mânuţă cu înţelepciunea cea de la început, fiule, că tu nu trebuie să fii ca oamenii de pe pământ, căci eşti hrănit de cer. Mintea şi inima ta nu sunt ale tale, nu uita! Mereu, mereu să cauţi să semeni cu cei din cer, căci cerul te slujeşte în mare taină acum, ca să-Şi poată Domnul săvârşi lucrarea Sa cea de azi. Tu să fii ceresc pe pământ! Tu să fii cerul Fiului meu Iisus Hristos, căci Domnul este din cer, nu de pe pământ, şi împărăţia Lui la fel, iar ea este cu tine şi eşti împărăţia Lui în mijlocul oamenilor, şi ţinută în mare taină de ochii lor.

Cuvânt din cer grăiesc acum şi spun mărturisind: cei ce pleacă din această lucrare de cuvânt, pleacă din cer şi cad din cer pe pământ ca Adam când a căzut prin neascultarea lui de Dumnezeu în rai, şi, iarăşi, cine vine de pe pământ ca să stea cu această lucrare de cuvânt, vine în taina cerului, nu oriunde vine, şi trebuie să se facă cerul lui Dumnezeu cel ce vine, şi apoi templu pentru Dumnezeu, locaş al împărăţiei Lui cu toată faţa ei cea nevăzută, ca şi a îngerilor care nu se văd, dar cât de multe ceruri şi ţări de îngeri sunt, nu poate mintea omului cunoaşte taina aceasta, iar eu sunt martor mare pentru cele tainice ale lui Dumnezeu, precum martor mare sunt pentru taina naşterii Domnului între oameni pe pământ acum două mii de ani. Amin.

Sfinţeşte-te mult, popor al Fiului meu, şi sfinţeşte-ţi mintea şi credinţa! Sfinţeşte-le mereu pe acestea şi stropeşte-le mult cu harul cel de sus coborât peste tine prin cuvânt, şi tot trupul tău va fi sfânt şi de trebuinţă Domnului, precum eu I-am fost Lui. Amin.

Înconjoară-i, Doamne, cu sfinţii Tăi îngeri, cu ceruri de îngeri! Hotărăşte hotarele pentru ţara venirii Tale şi întăreşte îngeri la hotare şi scoate din aceste hotare puterea cea rea a lucrării lui antichrist, cel ascuns sub numele lui Dumnezeu! Păzeşte trupul şi duhul bisericii neamului român şi înnoieş-te-o prin cuvânt şi boteaz-o pe ea în râul cuvântului Tău cel de sus şi fă-o mireasă curată, Doamne, căci duhul ei şi mireasa ei strigă spre Tine: Vino, Doamne! O, pace Ţie în mijlocul poporului Tău din neamul român, Fiul meu Emanuel, născut în peştera din Betleem acum două mii de ani, Dumnezeu adevărat, sălăşluit de la Tatăl în pântecele meu cel fecioresc, prin care Te-ai născut Prunc pe pământ ca să fii cu oamenii şi să fii! Amin.

— Eu sunt Cel ce sunt, mamă scumpă a Mea. Am trecut pentru venirea Mea prin pântecele tău cel fecioresc şi am luat trup de copil şi am crescut atât cât sunt, şi sunt Cel ce sunt, Om

adevărat şi Dumnezeu adevărat. Dulce ţi-a fost graiul şi mare ţi-a fost cuvântul cel de naştere de sus a omului, mamă. Aşez puterile cereşti toate pentru tot lucrul Meu peste neamul român, şi tot omul care se va apleca să se facă după adevăr creştin al lui Iisus Hristos, se va numi român. Amin.

Nimeni nu-l poate face creştin pe om decât Hristos, iar cel potrivnic lui Hristos nu va putea să lucreze aceasta, căci Eu, Domnul, am slujitori sfinţi în cer şi pe pământ, cu care lucrez în chip sfânt, căci Eu sunt sfânt şi cu sfinţii lucrez şi călătoresc.

O, cât cuvânt am în grai, dar Eu am măsura lui Dumnezeu şi lucrez după măsura omului, şi stau acum din cuvânt şi odihnesc povara, căci sunt Cel plin de milă, şi încă zi de naştere voi aşeza în carte, că praznic de trei zile este aşezat să fie prin biserică pentru naşterea Mea.

Pace ţie, popor purtător de Dumnezeu şi de sarcinile Mele cu tine! O, învaţă-te cu ele cu tot dulcele inimii tale şi preţuieşte-Mi truda, că mult te voi iubi pentru ucenicia ta cu Mine acum când am de lucrat mare pregătire şi tainică ea acum pentru arătarea Mea celor credincioşi şi celor necredincioşi, căci trebuie să Mă vadă şi cei care M-au împuns şi Mă împung mereu, trebuie, precum este scris.

Mă slăvesc în mijlocul tău cu sărbătoare de naştere, iar tu Îmi eşti peştera Mea de venire, eşti taina Mea pe pământ şi te ţin în taină acoperit, căci aşa este scris, iar mâine va fi altfel, va fi ca Dumnezeu, o, popor iubit de Dumnezeu şi mult lucrător cu Mine pentru venirea Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

26 decembrie 2011/8 ianuarie 2012